

Kristen Amby: Det Ræsonnement, der laa til Grund for Undervisningsministerens Udfald mod de to ærede Medlemmer af mit Parti, Hr. Vesterager og Hr. Carlsen-Skiødt, er en Karikatur af et Ræsonnement. Den højtærede Undervisningsminister sagde: Da de Herrer nægtede at stemme for Uniformsforbudet, saa sagde de dermed, at de ønskede at faa Klædedragten ensrettet. Det er det, jeg kalder en Karikatur af et Ræsonnement. Jeg ønsker sandelig ikke Klædedragten ensrettet, jeg ønsker heller ikke selv at gaa i Uniform, men jeg vil dog lade Folk, der slutter sig sammen, 10, 20, eller hvor mange de vil, selv om, hvilken Klædedragt de vil gaa i. Jeg ved saa udmærket godt — vi har sidst set det gennem en anden Ministers Udtalelser, refereret i Dag i Pressen — hvad det er, man tænker paa fra de ærede Ministres Side; det er at ensrette den aandelige Tankegang her i Landet og ensrette Forstaaelsen af, hvad Demokrati er. Men det skal nu ikke lykkes de Herrer.

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Jeg kan svare det ærede Medlem Hr. Kristen Amby paa det Spørgsmaal, han rettede til mig før; jeg blev meget forbyttet over, at det ærede Medlem atter tog Ordet for at sige noget nyt, men det kan jeg godt finde mig i, det er der ikke noget at sige til, det kom kun lidt forbyttende. Men det sidste Spørgsmaal, Uniformsforbudet, tror jeg dog ligger saa fjernt fra denne Sags Behandling, at . . . (*Kristen Amby*: Ministeren rejste det!) . . . Nej, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Vesterager havde rejst det, havde jeg ikke nævnt det. Nu svarede jeg ham, og jeg tror rigtigt, og dermed kan det vist være godt.

Hvad det ærede Medlems første Spørgsmaal angaar — det var et sagligt Spørgsmaal, der hører hjemme under denne Sags Behandling eller i hvert Fald med en vis Ret kan drages ind herunder —, har jeg i Virkeligheden intet andet Svar end at henvise til den Lov, som hele det ærede Medlems Parti er gaaet ind for, Seminarie-loven af 1930, som ganske klart og tydeligt siger følgende:

„Private Seminarier — baade for Mænd og Kvinder —, hvis Forstandere af Undervisningsministeren erkendes skikkede til Gerningen, og som ved Optagelsen af Elever følger Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 4—5 og gennem 4 1-aarige Klasser gennemfører Undervisningen i samme Omfang og til samme Maal som Statens Seminarier, derunder den prak-

tiske Uddannelse i Børneskoler, kan for 6 Aar ad Gangen efter forudgaaende Godkendelse af Lokale og Undervisningsmateriel samt af Børneskolen faa Ret til at indstille deres Elever og afholde Lærerprøve efter de i §§ 9—11 fastsatte Regler. De saaledes anerkendte Seminarier underlægges samme Tilsyn som Statens Seminarier.“

Dette er gældende Lov, den har jeg at rette mig efter indtil videre; ønsker man den ændret fra nogen Side, maa man stille Forslag derom, og saa kan vi overveje de Ændringer.

Vilhelm Rasmussen: Jeg finder ikke nogen Grund til ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag at komme ind paa en udførlig Debat om Seminarieundervisningen, da det slet ikke er den, der ligger for. Det Spørgsmaal, der ligger for, er, hvilke Foranstaltninger man bør træffe i Anledning af, at vi har for mange unge ledige Seminarister. I Anledning af de to ærede Ordførere, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens og det ærede Medlem Hr. Vesteragers Udtalelser vil jeg gerne understrege, at Situationen er den, at vi i dette Øjeblik mindst har tre Aargange unge Lærere gaaende ledige. Saa rejser det Spørgsmaal sig: Er det klogt, selv med en Begrænsning af Elevtallet i Seminarierne til 25 i hver Klasse, at opretholde 19 Seminarier? Jeg mener, at det ikke er klogt, det vil give et Antal af ca. 475 uddannede hvert Aar, og det er efter meget rigtige Beregninger ca. 75 for mange. Derfor maa jeg mene, at der er god Grund til at træffe Foranstaltninger, hvis vi kan blive enige om dem, til en Indskrænkning i Antallet af uddannede unge Lærere.

Saa kan man ganske vist hertil sige — det indrømmer jeg —, at der er den Mulighed, at man engang i Fremtiden kan faa Brug for flere Lærere. Ja vel, men saa kan man med den allerstørste Lethed rette det ved atter at tillade et lidt større Elevantal i de enkelte Klasser i Seminarierne.

Foruden denne ganske korte Bemærkning om den foreliggende Sag haaber jeg, den højtærede Formand vil tillade mig at gøre en ganske lille Bemærkning om et Sidespørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen udtalte nemlig, og deri har han Ret, at der i Skolen ofte lægges et stort Pres paa Børnene i Anledning af, at der er en vanskelig Optagelsesprøve til den nu eksisterende Mellemskole; men naar det ærede Medlem mener det, og deri har han Ret, er det mit Haab, at det ærede